

určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

(¹) Úř. věst. L 175, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Rosanna Valenza v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-304/11)

(2011/C 252/41)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Rosanna Valenza

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES (¹), podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl.1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnance, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?
- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je

možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

(¹) Úř. věst. L 175, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Itálie) dne 17. června 2011 — Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini v. Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Věc C-305/11)

(2011/C 252/42)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Laura Marsella, Simonetta Schettini, Sabrina Tomassini

Žalovaný: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Předběžné otázky

- a) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES (¹), podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která se týká jmenování zaměstnanců na nejistých pracovních místech do stálé služby (čl.1 odst. 519 zákona č. 296/2006) a která umožnila přímé přijetí zaměstnanců, kteří již byli přijati do pracovního poměru na dobu určitou, do pracovního poměru na dobu neurčitou, jako odchylku z pravidla veřejného výběrového řízení, ale bez uznání let odpracovaných během zaměstnání na dobu určitou, nebo spadá naopak ztráta odpracovaných let stanovená vnitrostátním zákonodárcem pod odchylku odůvodněnou „objektivními důvody“, které spočívají v nutnosti zabránit tomu, aby zařazení zaměstnanců v pracovním

poměru na dobu určitou do stálé služby poškodilo zaměstnanec, kteří již jsou stálými zaměstnanci, k čemuž by došlo, pokud by zaměstnancům na dobu určitou byla uznána předchozí odpracovaná léta?

- b) Brání ustanovení 4 odst. 4 přílohy směrnice 1999/70/ES, podle kterého „pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu určitou platí stejná kritéria počtu odpracovaných let týkající se určitých pracovních podmínek jako pro zaměstnance v pracovním poměru na dobu neurčitou, ledaže je možné rozdílná kritéria počtu odpracovaných let ospravedlnit objektivními důvody“ ve spojení s ustanovením 5 této přílohy, jak již bylo vyloženo Soudním dvorem, podle kterého je italská právní úprava, která ve veřejné službě zakazuje přeměnu pracovní smlouvy na dobu určitou na pracovní smlouvu na dobu neurčitou, oprávněná, vnitrostátní právní úpravě, která bez ohledu na dosažení odpracovaných let v době trvání pracovního poměru na dobu určitou, stanoví ukončení smlouvy na dobu určitou a vznik nové smlouvy na dobu neurčitou, odlišné od předchozí smlouvy, aniž by byla uznána předchozí odpracovaná léta (čl. 1 odst. 519 zákona č. 296/2006)?

(¹) Úř. věst. L 175, s. 43.

Žaloba podaná dne 17. června 2011 — Evropská komise v. Finská republika

(Věc C-309/11)

(2011/C 252/43)

Jednací jazyk: finština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: I. Koskinen a L. Lozano Palacios)

Žalovaná: Finská republika

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že Finská republika tím, že uplatňovala zvláštní právní úpravu pro cestovní kanceláře obsaženou v § 80 Arvonlisäverolaki [zákonu o dani z přidané hodnoty] (1501/1993) na prodej cestovních služeb jiným osobám než cestujícím, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 306 až 310 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (¹).
- uložit Finské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle ustanovení směrnice o dani z přidané hodnoty 2006/112/ES je třeba zvláštní právní úpravu platnou pro cestovní kanceláře použít jen tehdy, pokud jsou cestovní služby prodávány cestujícím. Se směrnicí o dani z přidané hodnoty je tedy v rozporu skutečnost, že Finská republika používá zvláštní

právní úpravu platnou pro cestovní kanceláře rovněž ve vztahu ke službám, které si cestovní kanceláře poskytují mezi sebou navzájem nebo které poskytují organizátorům turistických zájezdů.

(¹) Úř. věst. L 347, s. 1.

Žaloba podaná dne 21. června 2011 — Evropská komise v. Polská republika

(Věc C-313/11)

(2011/C 252/44)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupce: D. Bianchi a A. Szmytkowska)

Žalovaná: Polská republika

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje,

- určit, že Polská republika nesplnila povinnosti vyplývající z čl. 16 odst. 5, článků 19, 20 a 34 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (¹) tím, že pro účely výživy zvířat v Polsku zakázala výrobu, uvádění na trh a používání geneticky modifikovaných krmiv a geneticky modifikovaných organismů pro použití v krmivech;

- uložit Polské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise Polské republice vytýká, že přijetím vnitrostátního zákona o krmivech, v němž pro účely výživy zvířat v Polsku zakázala výrobu, uvádění na trh a používání geneticky modifikovaných krmiv a geneticky modifikovaných organismů pro použití v krmivech (GMO), nesplnila povinnosti vyplývající z nařízení č. 1829/2003. Po přijetí tohoto nařízení, které v oblasti povolování krmiv z GMO zavedlo na unijní úrovni harmonizovanou právní úpravu, nesmí Polsko podle tvrzení Komise přijmout žádné právní předpisy, které by na jeho území zakazovaly výrobu, uvádění na trh a používání výrobků, které jsou předmětem takových povolení. Podle názoru Komise porušilo Polsko konkrétně tato ustanovení:

- článek 16 odst. 5 nařízení č. 1829/2003, podle kterého lze povolení uvést na trh, používat nebo zpracovávat GMO pro použití v krmivech, krmiva obsahující GMO nebo sestávající z GMO, jakož i krmiva vyrobená z GMO udělit, zamítnout, obnovit, měnit, pozastavovat nebo zrušit pouze na základě důvodů a podle postupů stanovených v tomto nařízení;